

skibsbygningsindustrien, der skal genoprette markedsbetingelserne, der er ændret af den konkurrencebegrænsende praksis fra koreanske værfter. Forordningens udløb, der oprindeligt var fastsat til den 31. marts 2004, blev senere udsat et år, hvorved fællesskabsværfterne fik mulighed for at indgå yderligere aftaler om bygning af bestemte typer varetransportskibe indtil den 31. marts 2005 (forordningens nye udløbsdato). Disse aftaler, støttes efter forordningen med 6 % af aftalens værdi. Sagsøgeren har indgået fem aftaler med henblik på bygning af kemikalietankere.

Italien har med henblik på at finansiere alle aftalerne i perioden 2002-2005 anmeldt to finansieringer af 10 mio. EUR hver. Kommissionen gav tilladelse til den første ved beslutning af den 19. maj 2004, mens den afviste at give tilladelse til den anden finansiering ved den anfægtede beslutning. Kommissionen er herved af den opfattelse, at den supplerende finansiering udgør en »ny støtte« som omhandlet i artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1), for så vidt den er højere end 20 % af ordningens oprindelige tilskud. Kommissionen finder ligeledes, at den supplerende finansiering er uforenelig med fællesmarkedet, for så vidt som anmeldelsen skete efter den 31. marts 2005, som var udløbsdatoen for forordning nr. 1177/2002.

Sagsøgeren har gjort gældende, at den italienske regering ikke inden den 31. marts 2005 materielt kunne forudbestemme finansiering af aftaler, som den ikke kunne kende til, idet virksomhederne havde ret til at indgå disse indtil forordningens sidste anvendelsesdag (den 31. marts 2005).

Sagsøgeren har under anfægtelsen af beslutningen særligt fremsat følgende anbringender:

- Der foreligger en tilsidesættelse af forordning nr. 1177/2002 med hensyn til de af lovgiveren konkret forfulgte formål inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87, stk. 3, litra e).
- Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning nr. 794/2004, idet den kvalificerede den supplerende støtte på 10 mio. EUR som »ny støtte«.
- Anbefalingen af 20. juni 2005 fra WTO's Instans til Bilægelse af Tvister er uden betydning i forhold til de skibsbygningsaftaler, der er lovligt indgået i henhold til forordning nr. 1177/2002.
- Der mangler en begrundelse, for så vidt angår den påståede manglende hjemmel til at tillade den supplerende finansiering.
- Der foreligger en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, kontradiktionsprincippet, princippet om retten til forsvar, ligebehandlingsprincippet, subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 24. december 2008 — Kerma mod KHIM (BIOPIETRA)

(Sag T-586/08)

(2009/C 55/80)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kerma SpA (Puegnago sul Garda, Italien) (ved avvocato A. Manzoni)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at varemærket BIOPIETRA er i overensstemmelse med varemærkeforordningens artikel 4, og at det ikke mangler fornødent særpræg som omhandlet i varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BIOPIETRA« (registreringsansøgning nr. 5 658 893) for varer i klasse 19

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registreringsansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse og forkert anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 2. januar 2009 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-3/09)

(2009/C 55/81)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber